

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Sancti Athanasij reditus secundus. Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

genere Phryx, animo versutus, & saxis in vndis maris laten-
tibus similis. Sed de isto quidem paulo post dicā plura. Per
id temporis Constantius, cum pro certo cōperisset fraudu-
lentos aduersum episcopos conatus, scripsit ad magnum A-
thanasium, semel, iterum, ac tertio, quō illum, vt de occi-
dente reuerteretur Alexandriam impelleret. Vnam autem
eius epistolam breuem illam quidem historiæ hoc loco ad-
nectam.

Constantij ad Athanasium Epistola.

C A P. X I.

Constantius Victor, Augustus, Athanasio S.

Quanquam per superiores literas tibi significabamus,
vt animo securo ad nostrā aulam accederes, propterea
quòd in animo erat te ad tuam sedem mittere, tamen
has literas etiam tuæ grauitati dedimus, vt publico vehicu-
lo conscenso, ad nos absq; omni diffidentia ac timore ad-
uentare properes, quòd rebus, quarum cupiditate ducaris, ma-
ture potiri queas.

Sancti Athanasii reditus secundus.

C A P. X I I.

Istarum literarum impulsione redeuntem Athanasium be-
nignè excepit Constantius, & ecclesiam Alexandri-
nam denuo capeffere iussit. Verum qui tum apud
Imperatorem autoritate & gratia plurimum poterant,
iiq; erroris Ariani contagione infecti, aiebant Athanasium
debere vnam præbere ecclesiam illis, qui cum eo commu-
nicare nollent. Quæ cum dixissent Imperatori, & Impera-
tor Athanasio, respondet Athanasius se debere quidem Im-
peratoris mandatis obsequi, se tamen velle alia quædam ad
eum referre, eaq; postulare sibi itidem concedi. Imperatori
autem pollicenti libenter ei concessurum, quicquid pete-
ret, ait eos, qui Antiochiæ communicare recusarent cū his,
qui obtinent ecclesias, opus habere ecclesia, & propterea v-
nam ædem sacram illis similiter iure tribuendam esse. Vbi
verò annuit Imperator, & postulationem vtpote rectam æ-
quamq; approbavit, hæreticæ phalāgis præfecti, neutri parti
ecclesias tribuendas esse censēbant. Ob hanc causam Con-

GG

stantius

THEODOR. HISTOR.

stantius admiratus Athanasium, Alexandriam dimisit. Iam tum occubuerat Gregorius, ab ipsis Alexandrinis cæsus. Quocirca Alexandrini suo viso pastore, publica conuiuia celebrare, festos dies agere splendidissimos, eum magno honore afficere, & Deum denique laudibus extollere cœperunt.

De tertio eiusdem exilio & fuga.

CAP. XIII.

Verùm non longo temporis spatio interposito, vbi Còstans extremum vitæ diem obiit, rursus hi, qui Constantii animum, quo volebant, impellere potuerunt, reuocant eum in memoriam tum dissensionis cum fratre propter Athanasium susceptæ, tū quòd parum aberat, quin ruptis naturæ vinculis, bellum inter ipsos mutuò ea de re concitassent. Quibus rationibus impulsus Constantius, iubet D. Athanasium non exilio solum, sed morte mulctari. Itaque Sebastiano quodam duce cum ingentibus copiis ad eam rem misso, dat mandatum, vt Athanasium, velut sceleratum & impium è medio tollat. Cæterùm quo pacto & dux Athanasium adortus sit, & ille eius manus effugerit, nemo melius, quàm ille ipse, qui in hoc discrimen venerit, & mirandum in modum inde creptus sit, explicare poterit. Sic enim in Apologia, quam scripsit pro fugæ suæ defensione, narrat. Exquirant sedulò modum decessionis meæ, eamq; à suis cognoscant. Quippe erant quidam Ariani, qui comitabantur milites, quò tum eorum incitarent animos, tum nos illis vtpote ignotos ostenderent. Quod si hoc modo eorum animi minimè omnino commoueantur, tamen vbi quod deinceps dicam, audiuerint, pudore affecti, conquiescant. Iam quidem nox aduentauerat, & nonnulli è populo totam noctem in vigiliis contriuit, propterea quod sequenti die sacra expectabatur communio. Dux autem repente cum militibus amplius quinque millibus, qui tum aliis armis, tum strictis gladiis, arcubus, telis, & clauis instructi erant, vti antè dictum est, accedit. Atq; militibus in proximo collocatis circūdat ecclesiam, ne vlli inde egressi, eorum manus effugerent. Ego verò, quoniam neutiquam consentaneum existimaui populum in tanta perturbatione deserere,